

ВЪ ТАЯ ЧУДНА, БѢЛА ЗИМА

Въ тая чудна, бѣла зима
колко много радостъ има!
Колко славно е съ шейната
да се спушашъ въ стрѣмнината,
покрай снѣжната гора,
съ весель викъ: ура-а, ура-а!
Прѣвъ предъ своитѣ другари,
всичкитѣ да изпреваришъ!
Въ езерото до насита
да се плѣзгашъ съсъ кѣнкитѣ,
да летишъ като стрела
въ крѣгъ, въ изкусни колела,
да подскачашъ, кривулишъ
всички тамъ да удивишъ —
майсторъ, като Соня Хени,
срѣдъ другари възхитени!
Или пѣкъ, нарамилъ скитѣ,
друга радостъ да опиташъ:
горе, въ планината снѣжна,
изъ простора бѣлъ, безбрѣженъ,
като вихръ бѣрзъ съсъ скитѣ
надъ скалитѣ да прелиташъ,
смѣль, безстрашенъ, гордъ скиоръ
царъ въ планинския просторъ!